

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 12.06.1981, sp. zn. 5 Tz 19/81, ECLI:CZ:NS:1981:5.TZ.19.1981.1

Číslo: 33/1982

Právní věta: Započítání trestu podle § 38 odst. 2 tr. zák. přichází v úvahu je v případě, jestliže byl původní trest vykonán, popř. o původním trestu platí zákonná fikce, že byl vykonán. Prominutí trestu amnestií (agraciací) nelze považovat za vykonání trestu a takto prominutý trest lze započítat podle § 38 odst. 2 tr. zák. jen tehdy, jestliže amnestie obsahuje výslovné ustanovení, že prominutý trest se považuje za vykonaný. Po právní moci nového rozsudku se však rozhodne znovu o použití agraciačního ustanovení amnestie, pokud jeho použití ještě přichází v úvahu.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 12.06.1981

Spisová značka: 5 Tz 19/81

Číslo rozhodnutí: 33

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Amnestie, Započítání trestu

Předpisy: 140/1961 Sb. § 38 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 33/1982 sb. rozh.

Započítání trestu podle § 38 odst. 2 tr. zák. přichází v úvahu je v případě, jestliže byl původní trest vykonán, popř. o původním trestu platí zákonná fikce, že byl vykonán. Prominutí trestu amnestií (agraciací) nelze považovat za vykonání trestu a takto prominutý trest lze započítat podle § 38 odst. 2 tr. zák. jen tehdy, jestliže amnestie obsahuje výslovné ustanovení, že prominutý trest se považuje za vykonaný.

Po právní moci nového rozsudku se však rozhodne znovu o použití agraciačního ustanovení amnestie, pokud jeho použití ještě přichází v úvahu.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 12. 6. 1981 sp. zn. [5 Tz 19/81](#).)

K stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil pravomocné usnesení okresního soudu v Náchodě ze dne 18. listopadu 1980 sp. zn. 3 T 39/80.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu v Náchodě ze dne 29. 4. 1980 sp. zn. 3 T 39/80 byla obviněná J. V. uznána vinnou trestným činem podílnictví podle § 134 odst. 1 písm. a) tr. zák. a odsouzena podle § 132 odst. 1 a § 35 odst. 2 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šestnácti měsíců, pro jehož výkon byla podle § 39a odst. 2 písm. a) tr. zák. zařazena do první nápravně výchovné skupiny. Kromě toho jí byly uloženy další tresty. Současně byl zrušen výrok o trestu v rozsudku okresního soudu v Trutnově ze dne 19. 11. 1979 sp. zn. 2 T 584/79.

Odvolání obviněné bylo zamítnuto usnesením krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 10. 1980 sp. zn. 5 To 1433/80 podle § 256 tr. ř.

Usnesením okresního soudu v Náchodě ze dne 18. 1. 1980 sp. zn. 3 T 39/80 byl obviněný započten podle § 38 odst. 2 tr. zák. do souhrnného trestu odnětí svobody v trvání šestnácti měsíců trest odnětí svobody v trvání deseti měsíců, který jí byl uložen rozsudkem okresního soudu v Trutnově ze dne 19. 11. 1979 sp. zn. 2 T 584/79 a který jí byl usnesením téhož okresního soudu prominut podle článku I. písm. a) rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii z 8. 5. 1980.

Proti tomuto usnesení okresního soudu v Náchodě podal generální prokurátor ČSR v šestiměsíční lhůtě uvedené v § 272 tr. ř. stížnost pro porušení zákona v neprospěch obviněné. Vytýká v ní, že napadeným usnesením byl ve prospěch obviněné porušen zákon v ustanovení § 38 odst. 2 tr. zák. Podle tohoto ustanovení započítá se vykonaný trest do uloženého trestu, jestliže byl pachatel soudem nebo jiným orgánem potrestán a došlo k jeho novému odsouzení pro týž skutek, pokud je vzhledem k druhu uloženého trestu započítání možné; obdobně postupuje soud, uložil-li trest úhrnný nebo souhrnný. Toto ustanovení však nelze použít, jestliže původně uložený trest nebo jeho část byly prominuty amnestií prezidenta republiky, pokud rozhodnutí o amnestii výslovně nestanoví, že se má za to, že prominutý trest nebo prominutá část trestu byly vykonány. V posuzovaném případě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii z 8. 5. 1980 takové účinky s prominutím trestu odnětí svobody nebo jeho zbytku nespojuje a obviněná dosud nevykonala ani část uloženého trestu, který jí byl prominut uvedenou amnestií. Okresní soud neměl proto rozhodnout o zápočtu trestu odnětí svobody ve smyslu § 38 odst. 2 tr. zák.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal v rozsahu ustanovení § 267 odst. 1 tr. ř. správnost napadeného usnesení, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a shledal, že napadeným usnesením byl porušen zákon.

V případě, že amnestií prezidenta republiky je prominut původně uložený trest odnětí svobody nebo jeho zbytek, který je v souvislosti s ukládáním souhrnného trestu podle § 35 odst. 2 tr. zák. zrušen, je jeho započítání do souhrnného trestu možné se zřetelem k ustanovení § 38 odst. 2 tr. zák. jen v tom případě, že v rozhodnutí o amnestii je stanoveno, že prominutí uložené trestu odnětí svobody nebo jeho zbytku má ty účinky, jako by byl vykonán.

Okresní soud v Náchodě se zmíněnou zásadou neřídil a podle § 38 odst. 2 tr. zák. provedl zápočet trestu odnětí svobody, uloženého rozsudkem okresního soudu v Trutnově ze dne 19. 11. 1979 sp. zn. 2 T 584/79 v trvání deseti měsíců, do souhrnného trestu odnětí svobody v trvání šestnácti měsíců, uloženého okresním soudem v Náchodě ze dne 29. 4. 1980 sp. zn. 3 T 39/80, ačkoliv amnestie prezidenta republiky z 8. 5. 1980 v článku I. písm. a) prominutí trestu odnětí svobody nespojuje účinky výkonu a obviněná z původně uloženého trestu odnětí svobody nevykonala ani část.

Z uvedené je patrné, že nepřichází v úvahu započítání trestu odnětí svobody prominutého amnestií prezidenta republiky z 8. 5. 1980 do trestu nově uloženého.

Po právní moci nového rozsudku se může znovu rozhodnout o použití agraciačního ustanovení amnestie, v daném případě však použití takového ustanovení vzhledem k výši nově uloženého trestu nepřicházelo v úvahu.